

РЕШЕНИЕ

№ 8335

гр. София, 12.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2743** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДв.П/.

Образувано е по жалба на К. Х. Х., ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв. А. А. Х. /САК/ с адрес [населено място], [улица], ет.2, к-ра 5 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП с №24-4332-001047/22.02.2024г., издадена от И. В. Й. на длъжност Полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с която на основание чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания и чл.171, т.2а, буква „а“ от Закона за движението по пътищата е разпоредено прекратяване на регистрацията на ППС –л.а. Т. Корола с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца до 1 година, а именно за 6 месеца, като са отнети 2бр. рег. табели [рег.номер на МПС] .

Иска се отмяна на заповедта, като се твърди в жалбата, че същата е незаконосъобразна, издадена при неизяснена фактическа обстановка и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила в хода по образуваното административно производство.Твърди, че установената фактическа обстановка в ЗППАМ не кореспондира с действителността, както и че е постановена при непълнота на доказателствата, което е довело до неизясняване на обстоятелствата, релевантни за образуваното административно производство. В заповедта е

обективирано, че на 19.09.2024г. водачът Р. Ш. е спрял за проверка от патрул на „Охранителна полиция“, без да се сочат причините за намесата на органите на реда. Съгласно мотивите на ЗППАМ същата е наложена на жалбоподателя-собственик на МПС, тъй като същото е било управлявано от водач, който е лишен от правото да управлява МПС, което категорично оспорва. По отношение на лицето Ш. била приложена ЗППАМ №22-4332-000620/27.01.2022г, връчена на същата дата, като впоследствие е определен и срок за изтърпяване на тази ПАМ на 24 месеца. Т.е. към 27.01.2024г ПАМ-временно отнемане на СУМПС, приложена на Р. А. Ш. със ЗППАМ №22-4332-000620/27.01.2022г е с изтекъл срок, т.е. е изтърпяна и поради това не може да бъде мотивирана и издадената ЗППАМ №24-4332-001047/22.02.2024г, с която на жалбоподателя Х. е наложена ПАМ по чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП. Иска се отмяна на ЗППАМ №24-4332-001047/22.02.2024г, прави се искане за присъждане на сторените съдебно-деловодни разноски, по представен списък по чл.80 ГПК.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призван, не се явява, не се представлява. Кратка позиция по същество на делото се изразява от пълномощника на жалбоподателя - адвокат Х., с писмено становище, постъпило на 15.05.2024г., като моли съда да уважи жалбата по изложените в нея съображения и се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Полицейски инспектор в СДВР отдел Пътна полиция, редовно уведомен, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, в настоящия състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №24-4332-001047/22.02.2024г. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП на К. Х. Х. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място],[жк], ет.2, ап.8 - прекратяване на регистрацията на собственото му МПС Т. Корола с рег. [рег.номер на МПС] за срок от шест месеца, като са отнети два броя регистрационни табели [рег.номер на МПС] . Посочените в заповедта мотиви на административния орган са, че К. Х. Х. е собственик на лек автомобил Т. Корола с табели рег [рег.номер на МПС] , чието МПС е управлявано от Р. А. Ш. с ЕГН [ЕГН] на 19.09.2024г около 21:19ч в [населено място] по [улица]с посока от [улица]към [улица]. Водачът при проверката не представя СУМПС- лишен от право да управлява МПС по административен ред, за което му е съставен АУАН серия ГА№1097195/19.02.2024г.

От приложената по делото справка на регистрацията на МПС, собственик на автомобил Т. Корола рег [рег.номер на МПС] е К. Х. Х.. На 19.02.2024г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение №ГА №1097195 срещу Р. А. Ш., който като водач на л.а. Т. с рег. [рег.номер на МПС] на 19.02.2024г в 21:18ч. в [населено място], [улица]пред номер 57 с посока на движение от ул. Т. към ул. Котленски проход, управлява л.а. Т. Корола С., собственост на К. Х. Х., като при извършената проверка водача не представя СРМПС и СУМПС. След направена справка с ОДЧ-04РУ СДВР е установено, че водача управлява в срок на изтърпяване

на наказание – лишение от управление на МПС. Съгласно акта, с гореописаните действия водачът виновно е нарушил чл.150а, ал.1 от ЗДвП – водач управлява МПС в срока на изтърпяване на наказанието лишаване от право да управлява МПС, след като е наказан за същото деяние по административен ред и чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП-не носи свидетелство за регистрация на МПС, което управлява. Като доказателства със съставянето на АУАН са отнети 2бр. рег.табели с номер С.. Актът е предявен на нарушителя на 19.02.2024, който не е направил възражения по акта. По делото от административния орган е представена справка картон на водача К. Х. Х. /собственик на автомобила/, но не и такава на водача, който се сочи, че управлявал МПС, собственост на жалбоподателя Р. А. Ш..

Към жалбата е представена справка картон на водача Р. А. Ш. ЕГН [ЕГН], съгласно която СУМПС е със статус отчет/иззет, като спрямо същия е наложена ЗППАМ №22-4332-000620/27.01.2022г, връчен на 27.01.2022г, с която на осн. чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Съгласно справката статуса на ЗППАМ е връчена. От същата справка се установява, че с НП от 17.02.2022г, връчено на 07.08.2023г и влязло в сила на 22.08.2022г, въз основа на Акт GA 566502/27.01.2022г за нарушение на чл.174, ал.3пр.2 от ЗДвП водачът е лишен от право да управлява МПС за срок от 24месеца.

В изпълнение разпореждане на съда от 22.03.2024г от СДВР, отдел „Пътна полиция“ на 01.04.2024г. е изпратена цялата административно-наказателна преписка по издаден ЗППАМ №22-4332-000620/27.01.2022г. срещу лицето Р. А. Ш. с ЕГН [ЕГН], а именно: АУАН №566502 от 27.01.2022г, съгласно който Ш. като водач на л.а. М. С500 4 М. при описаните в акта обстоятелства е нарушил чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП, като са иззети СУМПС[ЕИК], СРМПС и 2 бр. рег табели. Въз основа на АУАН са издадени: ЗППАМ №22-4332-000620/27.01.2022г, с която за нарушение на чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП на Р. Ш. е наложена ПАМ-временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца и ЗППАМ №22-4332-000621/27.01.2022г, с която за нарушение на чл.171, т.2а, б.“б“ от ЗДвП на Р. Ш. е наложена ПАМ-прекратяване регистрация на МПС с табели с рег [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца и на основание чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП е отнето свидетелство за регистрация на МПС част II. Издадено е Наказателно постановление №22-4332-001209/17.02.2022г, с което за нарушение на чл.174, ал.3 пр.2 от ЗДвП на Р. Ш. е наложено наказание чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП-глоба в размер на 2000лв, лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца. Наказателното постановление е връчено по чл.58, ал.2 от ЗАНН на 07.08.2023г и е влязло в сила на 22.08.2023г, съгласно направеното от ПП КАТ отбелязване.

По делото са приети като доказателства представените с административната преписка, доказателства за компетентност на актосъставителя и на издателя на заповедта, доказателства за връчване на ЗППАМ, акт за установяване административно нарушение, справка АИС КАТ Регистрация за МПС, справка картон на водач Х.. Приети като доказателства са приложените с жалбата писмени доказателства – Справка картон за нарушител/водач Р. А. Ш.. Приети по делото са представените в изпълнение разпореждането на съда писмени доказателства с молба от 01.04.2024г от административния орган – административно-наказателната преписка по издаден ЗППАМ №22-4332-000620/27.01.2022г.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните

правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок от лице, което има правен интерес – собственика на МПС с временно прекратена регистрация.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно заповед рег. № 513з-6400/07.07.2023г. на директора на СДВР /л.22/.

Съгласно чл.171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

По т.2а. (посл. изм. - ДВ, бр. 2 от 2018г., в сила от 03.01.2018г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Чл. 150а, ал.1 от ЗДвП постановява, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че Р. А. Ш. [ЕГН], който е управлявал лек автомобил Т. Корола с рег [рег.номер на МПС] , собственост на К. Х. Х. с ЕГН [ЕГН] на 19.02.2024г. около 21:19ч в [населено място], по ул. Т. Врати с посока от ул. Т. към ул. Котленски проход, е бил спрян за проверка, като лицето не е представило СРМПС и СУМПС, същият е бил неспособен водач, т.к. след справка чрез ОДЧ-04РУ СДВР-СДВР служителите на реда са установили, че водача управлява в срок на изтърпяване на наказание – лишаване от управление на МПС. В приложения акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 1097195 от 19.02.2024г. е отразена описаната фактическа обстановка, т.е., налице е официален писмен документ, ползващ се с материална доказателствена сила, която не е оборена в хода на съдебното производство, който официален писмен документ по безспорен начин доказва извършеното административно нарушение от Ш., който е лишен от право да управлява моторно превозно средство по административен ред и същия управлява МПС в срока на изтърпяване на наказанието лишаване от право на управление на МПС. Този факт се оспорва от жалбоподателя, който счита, че със ЗППАМ №22-4332-000620/27.01.2022г. наложената ПАМ временно отнемане на СУМПС е започнало да се търпи от датата на налагането ѝ след фактическото отнемане на СУМПС, станало на 27.01.2022г, т.е. към датата на съставяне на АУАН и на издаване на процесната ЗППАМ спрямо лицето Ш. не е била вече в сила ПАМ-временно отнемане на СУМПС и срокът на наложената ПАМ вече е бил изтекъл. По делото е приложено от страна на административния орган наказателно

постановление №22-4332-001209 от 17.02.2022г, с което на основание чл.53 от ЗАНН и чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП на Ш. е наложено административно наказание глоба в размер на 2000лв и лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца. НП е влязло в законна сила на 22.08.2023г, като след 22.08.2025г. водачът ще има право да управлява МПС. Следователно ЗППАМ, сочена от жалбоподателя, с която временно е отнето свидетелството за управление на МПС за срок от 18 месеца е ирелевантна, спрямо лицето не е налице хипотезата на чл.171,т.2а,б.“а“ от ЗДвП - свидетелството му за управление да е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 от ЗДвП или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, а тъй като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред. По делото са представени доказателства, от които безспорно се установява, че водачът на лекия автомобил, собственост на жалбоподателя е управлявал МПС по време на изтърпяване наказание лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца и към датата на установяване на нарушението 19.02.2024г същият се явява водач, който е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред /чл.171, т.2а, б.“а“, предл.трето от ЗДвП.

Самият факт, че неправооспособен водач е управлявал автомобила, е достатъчно основание за издаване на заповед за прилагане на принудителната административна мярка - прекратяване регистрацията на ППС.

Не се споделят доводите в жалбата, че атакуваната заповед е постановена при непълнота на доказателствата, което е довело до неизясняване на обстоятелствата, релевантни за образуваното административно производство. Горното е аргументирано на първо място с обстоятелството, че не ставало ясно защо водачът е спрял за проверка, осъществяването на контролна дейност по ЗДвП от страна на служителите-полицейски органи. Извършването на проверка е изрично предвидено от законодателя съгл. чл.165 от ЗДвП, като службите за контрол по ЗДвП при изпълнение на произтичащите от закона задължения не са правно задължени да посочват причините, поради които са извършили дадена проверка.

На следващо място в жалбата се посочва, че в оспорената заповед е написана дата 19.09.2024г., на която Ш. е спрял за проверка от патрул на Охранителна полиция, която дата не съответства на датата, на която съгласно АУАН е извършено нарушението -19.02.2024г. Допусната е очевидна фактическа грешка при изписване месеца на извършеното от водача нарушение, която противно на изложеното в жалбата според съда не нарушава правото на защита на жалбоподателя. В процесната ЗППАМ е посочено, че констатациите са отразени в съставения АУАН Серия GA№1097195/19.02.2024г., в който е отразена правилната дата на извършване на нарушението, а именно 19.02.2024г при идентично пресъздадена фактическа обстановка. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното. При валидно съставен АУАН, както е в настоящия случай, административнонаказващият орган действа в условията на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност, поради което е длъжен да наложи ПАМ и няма право на самостоятелна преценка.

Законът за движение по пътищата предвижда налагането на ПАМ по чл.171, т.2а, б.а) и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са

налице обстоятелствата, посочени по-горе, без да отчита като релевантно наличието или липсата на субективен елемент – знание, вина, както и наличие или липса на договорни отношения между водача на автомобила от една страна и собственика на автомобила от друга страна. Поради това, всички възражения на жалбоподателя, че жалбоподателят не е присъствал по време на установяване на нарушението, нито при съставянето на АУАН и процесната ЗППАМ и че той самият не е извършил нарушението са неоснователни. Жалбоподателят не е представил също така доказателства, от които да се установи, че не е предоставял доброволно и по своя воля автомобила си на Ш., който безспорно се установи, че е лишен от право да управлява МПС по административен ред и към датата на предоставяне на автомобила и управлението му, изтърпява наказанието лишаване от право да управлява МПС, след като е наказан за същото деяние по административен ред, съгл. НП №22-4332-001209/17.02.2022г, влязло в сила на 22.08.2023г. Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неспособни лица да управляват МПС, в защита на значимия обществен интерес, свързан с осигуряване на безопасното движение по пътищата, което включва и управление на МПС от правоспособни лица – лица, които притежават свидетелство за управление на МПС, на които същото не е отнето и които не са лишени по този начин от правото да управляват МПС.

Вредите в правната си сфера собственика на автомобила може да претендира по общия гражданскоправен ред от причинителя им, но същите не са пречка за налагане на административната принуда, чрез временно прекратяване на регистрацията на автомобила, като мярка, предвидена да защити важния обществен интерес, който Законът за движението по пътищата в чл. 1, ал.2 прогласява, а именно - да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства.

Предвид изложеното, съдът, намира че оспореният административен акт е постановен при спазване на процесуалните разпоредби и правилно приложение на материалния закон. Тъй като мярката е наложена за минималния предвиден в закона срок, липсата на мотиви по отношение на срока не е пропуск на административния орган, който да води до незаконосъобразност на заповедта.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III-то отделение, 67 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Х. Х., ЕГН [ЕГН] чрез адв. А. А. Х. със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, к-ра 5 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №

24-4332-001047/22.02.2024г. по чл.171, т. 2а б.“а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство за срок от 6 месеца, издадена от полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел Пътна полиция.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл. 172, ал. 5, изр. второ от ЗДвП.

СЪДИЯ: